

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

1

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ 7 - 20 มกราคม 2569

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นในตอน เช้า กับมีลมแรง	มะม่วง	แทงช่อดอก – พัฒนาผล	โรคราดำ (เชื้อรา <i>Capnodium</i> sp., <i>Meliola</i> sp.)	พบคราบราสีดำบนใบ กิ่ง ช่อดอก หรือผล ทำให้ ดอกบานช้า หรือบานผิดปกติ หรือเหี่ยว และ หลุดร่วง บางครั้งทำให้ไม่ติดผล ถ้าเป็นที่ผลอ่อน อาจทำให้ผลเหี่ยวและหลุดร่วง	1. พ่นน้ำเปล่าล้างสารเหนียวที่แมลงปากดูดขับถ่าย ไว้ และคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 2. เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยจักจั่นมะม่วง เพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้ง ขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารฆ่าแมลง ดังนี้ - เพลี้ยจักจั่นมะม่วง ได้แก่ ฟลูไพราดิฟูโรน 20% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโทซีน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บิวโทรเพซิน 40% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอร์นิคามีด 50% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมี ทอกแซม 25% WG อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

2

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					- เพลี้ยหอย ได้แก่ มาลาไทออน 83% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - เพลี้ยแป้ง ได้แก่ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
	พืชตระกูลส้ม (เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน)	แตกยอดอ่อน	หนอนชอนใบส้ม	ผีเสื้อตัวเต็มวัย วางไข่ได้เนื้อเยื่อใบใกล้เส้นกลางใบ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะกัดกินและซ่อนใซ้อยู่ในระหว่างผิวใบ หนอนจะทำลายด้านใต้ใบมากกว่าบนใบ รอยทำลายสังเกตได้ง่ายตั้งแต่เริ่มทำลายโดยเห็นเป็นเส้นทางสีขาวเรียวยาวในระยะเริ่มแรกและขยายใหญ่ขึ้นเป็นทางคดเคี้ยวไปมา ใบมีลักษณะบิดงอลงทางด้านที่มีหนอนทำลาย นอกจากทำลายใบแล้ว ถ้ามีการระบาดมาก หนอนจะเข้าทำลายกิ่งอ่อน และผลอ่อนด้วย รอยแผลที่เกิดจากการทำลายจะเป็นช่องทางให้เชื้อแบคทีเรีย <i>Xanthomonas citri</i> subsp <i>citri</i> ซึ่งทำให้เกิดโรคแคงเกอร์รุนแรงขึ้น	1. การบังคับยอดให้แตกพร้อมกัน สามารถควบคุมประชากรของหนอนชอนใบส้มได้ดีขึ้น สะดวกในการดูแลรักษา ช่วยลดจำนวนครั้งในการใช้สารเคมีในการแตกยอดแต่ละรุ่น และเป็นการอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ 2. ใบอ่อนที่พบหนอนชอนใบส้มลงทำลายมากควรเก็บทำลายทิ้ง เพื่อลดปริมาณหนอนชอนใบส้ม ในการแตกยอดรุ่นต่อไป 3. สสำรวจหนอนชอนใบส้มช่วงแตกใบอ่อน โดยสุ่มสำรวจแปลงละ 10 ต้น ต้นละ 5 ยอดหากยอดอ่อนถูกทำลายเกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของยอดที่สุ่มสำรวจทั้งหมด ให้พ่นสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

3

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					โพรฟิโนฟอส 50% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทรีน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปีโตรเลียม ออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลโทอะนิดิน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทั้งหลังใบและหน้าใบ และถ้าสำรวจพบว่ายังมีการระบาดของหนอนชอนใบส้มให้พ่นซ้ำ **** การใช้ปีโตรเลียมออยล์ ในการป้องกันกำจัด หนอนชอนใบส้มให้มีประสิทธิภาพดีนั้น ต้องทำการพ่นสารโดยใช้อัตราน้ำมากกว่าการพ่นสารฆ่าแมลงทั่วไป เพื่อให้สารน้ำมันเคลือบใบพืช
	มะปราง มะยงชิด	ติดผล	โรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา <i>Colletotrichum</i> sp.)	เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ในทุกระยะการเจริญเติบโต อาการบนใบ พบแผลรูปร่างไม่แน่นอน ขอบแผลชัดเจนเป็นสีน้ำตาลเข้ม กลางแผลมีสีน้ำตาลอ่อน และมีลักษณะบางใสกว่าเนื้อใบรอบ ๆ เมื่อความชื้นสูงแผลที่เกิดบนใบอ่อนจะขยายใหญ่	1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบพืชเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 2. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อลดความชื้นในทรงพุ่ม

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

4

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				อย่างรวดเร็ว หากมีแมลงจำนวนมากจะขยาย ติดกันทั้งผืนใบ ทำให้ใบบิดเบี้ยว หรือไหม้แห้ง ถ้า อาการของโรครุนแรงจนถึงระยะออกดอก เชื้อ สาเหตุโรคจะเข้าทำลายช่อดอกเห็นเป็นจุดสี น้ำตาลดำ กระจายบนก้านดอก ทำให้ดอกเหี่ยว และหลุดร่วง ไม่ติดผล หากเชื้อสาเหตุโรคเข้า ทำลายรุนแรงในระยะผลอ่อน ผลที่เป็นโรคจะ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำและร่วงหล่น เชื้อสาเหตุ โรคนี้สามารถแฝงอยู่ที่ผลอ่อน โดยไม่แสดง อาการของโรค แต่จะแสดงอาการเมื่อผลแก่ โดย พบจุดแผลสีดำเล็ก ๆ ต่อมาแผลขยายลุกลาม บริเวณแผลอาจพบรอยแตก ทำให้เน่า	3. ควบคุมปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสม ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนมากเกินไป 4. แหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำ ในช่วงแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผล อ่อน ควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช แมนโค เซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะ ซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 15 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน 5. หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งให้ทรงพุ่ม โปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่เป็นโรค และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แหล่งสะสม ของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป **** ควรหลีกเลี่ยงการพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อการผสม เกสรของพืช
	มะเขือเปราะ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	แมลงหมีขาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุ โรคใบหงิกเหลือง มะเขือ ทำให้ผลผลิตลดลง	1. ก่อนการย้ายปลูก ร่องกันหลุมปลูกด้วยสารฆ่า แมลง ไดโนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2 กรัมต่อหลุม สามารถควบคุมการเข้าทำลายของแมลงหมีขาวได้

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

5

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ประมาณ 45 วัน (เมื่อใส่สารลงในหลุมแล้วให้โรยดินกลบสารบาง ๆ ก่อนทำการย้ายกล้าลงหลุม เพื่อป้องกันรากพืชสัมผัสสารโดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเป็นพิษต่อพืชได้) 2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอนิคามิด 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเตตระแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไฮแอนด์รานิไลโพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทริน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือน้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ควรพ่นสารทุก 5 วัน 2 - 3 ครั้งติดต่อกัน เมื่อพบการระบาด
	กะเพรา โหระพา แมงลัก	เก็บเกี่ยว	แมลงหริ่งขาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ มักพบบริเวณหลังใบ ส่วนกลางของลำต้น นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปโรเตตระแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอนิคามิด 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไฮแอนด์รานิไลโพรล 10% OD

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

6

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซัลฟอกซา ฟลอร์ 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมิโทรีน 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบแมลงหริ่งขาวยาสูบ (ระยะ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย) มากกว่า 5 ตัวต่อต้น โดยพ่นสาร ติดต่อกัน 3 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน
	กระเจี๊ยบเขียว	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	แมลงหริ่งขาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น บูโพรเฟซิน 25% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการระบาด
	พืชตระกูล กะหล่ำ และ ผักกาด (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี กวางตุ้ง	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา <i>Peronospora parasitica</i>)	พบโรคได้ในทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช มัก พบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณด้านล่างของ ต้นก่อน แล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบน อาการเริ่มแรกจะเห็นบริเวณด้านบนใบมีลักษณะ เป็นจุดหรือปื้นแผลสีเหลือง ในตอนเช้าที่สภาพ อากาศมีความชื้นสูงจะพบเส้นใยของเชื้อรา ลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทาตรงแผลบริเวณด้านใต้ ใบ ถ้าโรครุนแรงแผลจะลามขยายใหญ่	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค 2. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น อุณหภูมิ ประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 – 30 นาที หรือ คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชเมทาแลก ซิล 35% DS อัตรา 10 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 3. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มี ความชื้นสูง 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

7

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ผักกาดขาว ผักกาดหอม ฯลฯ)			เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ต่อมาใบจะเหลืองและแห้ง หากเป็นโรคในระยะกล้า จะทำให้ต้นกล้าแคระ แกร็น หรือตาย **** ในกะหล่ำดอกและบรอกโคลี หากโรค รุนแรงก้านดอกจะยัดและดอกอาจจะบิดเบี้ยวเสีย รูปทรง	อาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งด้านบนใบและใต้ใบ ทุก 5 - 7 วัน 5. แปลงที่มีการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยว ผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกพืชตระกูลกะหล่ำและผักกาดซ้ำ ควร ปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน
	พืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เมล่อน แคนตาลูป ชูกีนิ ฟักทอง ฟัก เขียว ฟักแม้ว ชาโยเต้ มะระ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. โรคคราบน้ำค้าง (เชื้อรา <i>Pseudoperonospora cubensis</i>)	มักพบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณด้านล่าง ของต้นก่อน แล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ ด้านบน อาการเริ่มแรกบนใบปรากฏแผลฉ่ำน้ำ แผลจะขยายตามกรอบของเส้นใบย่อย ทำให้เห็น เป็นรูปเหลี่ยมเล็ก ๆ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสี เหลือง ในตอนเช้าที่สภาพอากาศมีความชื้นสูงจะ พบเส้นใยของเชื้อรา ลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทา ที่แผลบริเวณด้านใต้ใบ แผลจะขยายติดต่อกัน	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค 2. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น อุณหภูมิ ประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 30 นาที หรือ คลุกเมล็ดด้วยสารเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 7 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 3. ไม่ปลูกระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูง 4. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศใน แปลงได้ดี

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

8

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	จ๊ิน และบวบ)			เป็นแผลขนาดใหญ่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือ เทาดำ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบเหลืองและ แห้งตายทั้งต้น พืชที่เป็นโรคจะติดผลน้อย ผลมี ขนาดเล็ก คุณภาพของผลจะลดลง หากเป็นโรค ในระยะมีผลอ่อน จะทำให้ผลลีบเล็ก และบิด เบี้ยว	5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่น ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 20 – 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + แมน โคเซบ 8% + 64% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาเลฟีนาลาท 60% + 6% WG อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้ง ด้านบนใบและใต้ใบ ทุก 5 - 7 วัน 6. แปลงที่เป็นโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำ ในตอนเย็น 7. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง หลังจากเก็บ เกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลง ปลูก และไม่ปลูกพืชตระกูลแตงซ้ำ ควรปลูกพืชชนิด อื่นหมุนเวียน
			2. โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	พบเชื้อราคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดเป็นหย่อม ๆ บน ใบ มักพบที่ใบส่วนล่างของต้นก่อน ถ้า สภาพแวดล้อมเหมาะสมจะเกิดกระจายทั่วทั้งใบ และลุกลามขึ้นไปยังใบส่วนบนของต้น ต่อมาใบ ค่อย ๆ ชีดเหลืองและแห้ง หากโรครุนแรง	1. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศใน แปลงได้ดี 2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคเริ่ม ระบาด พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เตตระโค นาโซล 4% EW อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

9

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				จะลุกลามไปยังทุกส่วนของพืช ทำให้ต้นแห้งตาย ในที่สุด ถ้าพืชเป็นโรคในระยะติดผลอ่อน จะทำ ให้ผลแกร็น บิดเบี้ยว ผิวขรุขระ เป็นตุ่ม หรือแผลที่ เปลือก	ลิตร หรือ ไพราโคลสโตรบิน + ฟลูชาไพโรแซด 33.3%+16.7% SC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูโอไพแรม + ไตรฟลอกซีสโตรบิน 25% + 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนา โซล + ไตรฟลอกซีสโตรบิน 50% + 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพนทิโอไพแรด 20% SC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิเนบ 70% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน 3. แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควร เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก
	ถั่วลิ้นเตา	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	พบอาการของโรคที่ทุกส่วนของพืช อาการ เริ่มแรกมักพบที่ใบก่อน โดยเฉพาะใบที่อยู่ ด้านล่างของต้น จะพบเชื้อราลักษณะคล้ายผง แป้งสีขาวเกิดกระจายเป็นหย่อม ๆ ทั้งด้านบนใบ และใต้ใบ ถ้าอาการรุนแรงเชื้อราจะลุกลามทั่ว เห็นต้นถั่วลิ้นเตาขาวทั้งต้น ทำให้ใบและส่วนต่าง ๆ บิดเบี้ยวเสียรูปทรง ใบจะเหลือง ไหม้ และร่วงก่อน กำหนด ถ้าเกิดโรคในระยะออกดอก จะทำให้ต้น แคระแกร็น ติดฝักน้อย ฝักบิดเบี้ยว หรือฝักและ เมล็ดลีบเล็กลง	1. ไม่ปลูกพืชแน่นเกินไป และหมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทของอากาศได้ดี 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบ อาการของโรคพ่นด้วยสารซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล 5% SC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น ทุก 5 - 7 วัน **** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมี แดดจัด เพราะอาจจะทำให้ใบไหม้

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

10

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	เบญจมาศ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคราสนิมขาว (เชื้อรา <i>Puccinia horiana</i>)	อาการเริ่มแรก พบจุดแผลสีเหลืองขนาดเล็กที่ ด้านบนใบ ต่อมาแผลจะขยายใหญ่ขึ้น บริเวณ ด้านใต้ใบที่ตำแหน่งเดียวกันพบเชื้อราสาเหตุโรคสี ขาวนวล ซึ่งต่อมาจะขยายใหญ่ขึ้นเป็นจุดนูนกลมสี ขาวอมชมพูแล้วเปลี่ยนเป็นสีขาว พบเกิดกระจาย อยู่ทั่วไป ทำให้เนื้อใบตรงข้ามกลุ่มเชื้อกลายเป็น สีเหลืองและไหม้ ใบมีลักษณะพอง บิดเบี้ยว ถ้า โรครุนแรงจะทำให้ใบเหลือง ไหม้ แห้ง และร่วง หากโรคเกิดกับดอกตูม กลีบเลี้ยงและ กลีบดอกจะแห้ง ไม่คลี่บาน	1. ใช้กิ่งชำหรือต้นพันธุ์ที่ปราศจากโรค หรือก่อน ปลูกแช่กิ่งชำหรือต้นพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดโรค พืช เช่น เฮกซะโคนาโซล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนาโซล 43% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดฟิโนโคนาโซล + โพรพิ โคนาโซล 15% + 15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 10 นาที 2. ปลูกเบญจมาศให้มีระยะห่างพอควร เพื่อให้มีการ ระบายอากาศที่ดี 3. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก และบริเวณใกล้เคียง 4. ตัดแต่งใบแก่ออก เพื่อให้ต้นโปร่ง อากาศถ่ายเท สะดวก 5. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วย สารป้องกันกำจัดโรคพืช ตามข้อ 1 โดยพ่นสารทุก 7 วัน 6. พื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืช ชนิดอื่นหมุนเวียน
	กุหลาบ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	พบอาการของโรคได้กับทุกส่วนของพืช บนใบอ่อน หรือดอกตูม อาการเริ่มแรกจะเกิด รอยสีชมพูเข้ม ต่อมาจะพบเชื้อราลักษณะคล้ายผง	1. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการ ของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลาย นอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แหล่งสะสมของเชื้อ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

11

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				แป้งสีขาวเกิดขึ้นเป็นหย่อม ๆ พบทั้งด้านบนใบ และใต้ใบ หากอาการรุนแรงจะพบผงสีขาวทั่วทั้ง ต้น ทำให้ใบและดอกบิดเบี้ยวเสียรูปทรง ใบเหลืองแล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล แห้งกรอบและ ร่วง	สาเหตุโรค 2. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสาร ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบโนมิล 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 - 7 วัน **** ไม่ควรพ่นสารกลุ่มซัลเฟอร์ เพราะอาจทำให้ กุหลาบเกิดอาการไหม้
ฝนตก และฝนตก หนักบางพื้นที่ (ภาคใต้)	ทุเรียน	แตกใบอ่อน	เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ทำ ให้ใบอ่อนเป็นจุดสีเหลือง ไม่เจริญเติบโต เมื่อ ระบาดมาก ๆ ทำให้ใบหงิกงอ หากเข้าทำลาย ในช่วงที่ใบอ่อนยังเล็กมากและยังไม่คลี่ออกจะทำ ให้ใบแห้งและร่วง ตัวอ่อนของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน จะขับสารเหนียวสีขาวออกมาปกคลุมใบทุเรียน เป็นสาเหตุทำให้เกิดเชื้อราตามบริเวณที่สารชนิดนี้ ถูกขับออกมา	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น ไทอะมีทอก แซม 25% WG อัตรา 8 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ได โนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม/แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 14.1%/10.6% ZC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

12

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ให้ ผลผลิตและ มะพร้าวที่ให้ ผลผลิตแล้ว	1. หนอนหัวดำ มะพร้าว	ระยะหนอนเท่านั้นเข้าทำลายใบมะพร้าว โดย แทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นจะถักใยนำ มูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมาสร้าง เป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทาง ใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้น และแทะกินผิวใบ โดยทั่วไปหนอนหัวดำมะพร้าว ชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายก้านทางใบ จั่น และ ผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำ มะพร้าวลงทำลายทางใบหลาย ๆ ทาง พบว่าหนอน หัวดำมะพร้าวจะถักใยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกัน เป็นแพ เมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะถักใยหุ้ม ลำตัวอีกครั้ง และเข้าดักแด้อยู่ภายในอุโมงค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้จะมีขนาดเล็ก กว่าดักแด้เพศเมียเล็กน้อย ผีเสื้อหนอนหัวดำ มะพร้าวที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้าง เป็นอุโมงค์ หรือซากใบที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าว ลงทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่ รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกิน ใบมะพร้าว จึงมักพบหนอนหัวดำมะพร้าวหลาย	กรณีที่พบการระบาดของปานกลางและระดับน้อยของ หนอนหัวดำมะพร้าวในพื้นที่ ให้ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้ 1. ทำการเขตกรรม โดยการตัดทางใบส่วนที่ถูกหนอนหัวดำ มะพร้าวทำลาย ลงมาย่อยสลาย ฝังกลบ หรือจมน้ำทันที เพื่อกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ลดจำนวนประชากรของ หนอนหัวดำมะพร้าวได้ง่ายและเร็ว 2. ใช้ แบคทีเรีย บาซิลลัส ทุริงเจนซิส <i>Bacillus</i> <i>thuringiensis</i> อัตรา 80 - 100 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น ทางใบ 5 ลิตรต่อต้น ทุก ๆ 7 วัน ติดต่อกัน 3 ครั้ง 3. ปล่องย แตน เปียน โก นิ โอ ซึ ส <i>Goniozus</i> <i>nephantidis</i> ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง หรือปล่องยแตนเบียนบรา โคมีเรีย <i>Brachymeria nephantidis</i> (แตนเบียน ดักแด้หนอนหัวดำมะพร้าว) ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 120 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง กรณีที่พบการระบาดรุนแรง ใช้สารเคมีตาม คำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรอย่างเคร่งครัด ต้นที่สูงน้อยกว่า 4 เมตร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

13

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ขนาดกักดินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน หากการ ทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้	1. การพ่นสารทางใบ ใช้สารฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปินโนแสด 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พืชสูงต่อฝัก) หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (พืชสูง ต่อกุ่ม) พ่น 1 - 2 ครั้ง ให้ทั่วทรงพุ่ม จะมี ประสิทธิภาพป้องกันกำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อยแตนเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ ค่อยทำการปล่อยแตนเบียน กรณีที่มี การเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจาย ของหนอนหัวด้ามะพร้าวสามารถใช้วิธีการนี้ได้ 2. การฉีดสารเคมีเข้าลำต้น โดยเลือกใช้สารเคมี 2 ชนิด ได้แก่ ต้นมะพร้าวความสูง 4 - 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อต้น ต้นมะพร้าวที่สูงเกิน 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

14

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					มิลลิลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว โดยใช้ดอก สว่าน 3 – 4 หุน เจาะรูให้เอียงทำมุม 45 องศา จำนวน 1 - 2 รู ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 0.5 - 1 เมตร หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันตัดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันที เพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมามีประสิทธิภาพในการ ป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ได้นาน 90 วัน ไม่แนะนำในมะพร้าวความสูงน้อยกว่า 4 เมตร
			2. แมลงดำหนาม มะพร้าว	ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อนและตัว เต็มวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ของมะพร้าว และแทะกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ถูกทำลายเมื่อใบ คลี่กางออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูก ทำลายติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้ยอดของ มะพร้าวมีสีน้ำตาล เมื่อมองไกล ๆ จะเห็นเป็นสี ขาวโพลน ชาวบ้านเรียก “มะพร้าวหัวหงอก”	1. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มีการระบาด 2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับ แมลงดำหนาม เช่น แตนเบียนอะซีโคเดส ฮิสไพ นารัม (<i>Asecodes hispinarum</i>) และ แตนเบียนเต ตระสติคัส บรอนทิสปี (<i>Tetrastichus brontispae</i>) มา เลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และปล่อยทำลายหนอน แมลงดำหนามมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ใช้สารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

15

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					1 กรัม หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราดบริเวณยอดและรอบคอ มะพร้าว หรือ การใช้สารคาร์แทปไฮโดรคลอไรด์ 4% GR ใส่ถุงผ้าที่ตัดแปลงคล้ายถุงชา อัตรา 30 กรัมต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดแมลงดำ หนามมะพร้าวได้นานประมาณ 1 เดือน
	มังคุด	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคใบจุด (เชื้อรา <i>Pestalotiopsis flagisetula</i>)	อาการเริ่มแรกพบจุดแผลขนาดเล็กสีน้ำตาลบน ใบ ต่อมาแผลขยายใหญ่ ขนาดและรูปร่างไม่ แน่นอน ขอบแผลมีสีม่วงเข้ม แผลเก่ามีสีน้ำตาล เทา มักพบส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรา เป็นจุดสีดำ เล็ก ๆ เกิดกระจายบริเวณแผล หากเกิดโรคบน ใบอ่อนจะทำให้ใบบิดเบี้ยว และไหม้ ถ้าการ ระบาดของโรครุนแรงมากจะทำให้ใบที่เป็นโรค ร่วง อาการบนผล ทำให้เกิดแผลแห้งสีน้ำตาล กระทบต่อคุณภาพของผลมังคุด นอกจากนี้ อาจ พบอาการของโรคได้ทั้งกิ่ง ก้าน และ ลำต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นกล้า	1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง และกำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อให้อากาศถ่ายเทสะดวกเป็นการลดความชื้น ทำให้ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการ ของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลาย นอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค แล้วพ่น ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์เบนดาซิม 50% WP อัตรา 10 - 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโค เซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ 85% WP อัตรา 30 - 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน